

kabo-ello om kasi- jo kasinahe, kasi-,
kasinahe, kasi-.

Hähküslaul näiole. [Lauldakse pruuti isakodunt ära saates.]

Laulnud Nati Kodonorm, 58 a. vana, ühes kooriga, Mäe valas, Võõpsu külas 1948. a. Üles kirjutanud A. Garšnek ja V. Pino (TMM ja KKI 4, 85/6).

Märkus. Tekst, mis ei olnud kirja pandud järjekindlalt kooris laulmise järgi, on viisiga kooskõlastatud (lisasõnade ja sõnaosade kordamiste poolest) valimiku koostaja poolt.

e) **Laulud mōrsja vastuvõtmisel peigmehe kodus ja tanutamisel.**

51. PULMALISTE HUIGE.

Rõngu.

Ui! Uih, uih, uih, uih! Saa-ja, saa-ja, saa-ja, saa-ja!

Ui! uih, uih, uih, uih!

„Kui sajalised laulatuselt tulles esimese küla vōi talu manusid, siis huikas peiupoiss ehk „obestepoiss” niisugusel toonil, nagu üles olen tähendanud, ja pärast seda vōis igaüks huikuda niipalju kui tahtis. Kõige esimene huikaja oli ikka peiupoiss.”

Üles kirjutanud P. Kurg Rõngu kihelkonnast, Aakre vallast, Pühaste külast 1906. a. (EÜS III 38 (30) ja 69 (30)).

52. MILLAL SAAME SINNA MAALE?

Pärnu-Jaagupi.

1-5. Las-ke ruu-nad rut-tu joos-ta,

tä - kud täi-es - ti ka-ra - ta !

Mil-las saa-me sin - na-maa-le,

mil-las saa-me sin - na maa-le,

kus meid am-mu oo - da-tas-se,

tä - na va - ra vaa-da-tas-se ?

Laske ruunad ruttu joosta,
täkud täiesti karata!
Märad tulad järgi täkkudele.
Millas saame sinna maale,
kus meid ammu oodatasse,
täna vara vaadatasse?
Sää'l on küljed küpsemessa,
anereied audumessa,
seareied sirgumessa,
pardireied paisumessa.

Laulnud Mari Annusson, 81 a. vana, Pärnu-Jaagupi kihelkonnas, Enge vallas, Anelema külas 1929. a. Üles kirjutanud E. Oja ja E. Treu (ERA III 2, 43 (32) < ERA, Fon. 215-b ja ERA II 17, 122 (65)).

53. MINIA TUUAKSE TUPPA.

Peetri.

A musical score in treble clef, one sharp key signature, and common time. The first measure consists of two eighth notes followed by a sixteenth note. The second measure has a three over two feel, with a eighth note followed by a sixteenth note. The third measure has a three over two feel, with a eighth note followed by a sixteenth note. The fourth measure is in common time, with a eighth note followed by a sixteenth note. The lyrics "Mi-ni tuu-ak-se tu - ba - ie," are written below the notes.

po - ja - nae - ne pōr - man - du - le.
 A - hi ar - mas, an - na ruu - mi,
 lōu - gas, lih - ka sin - na poo - le,
 eest ä - ra, e - si - me-ne sei - na,
 ta - ga - ne, ta - gu - mi - ne sei - na!

Mini tuuakse tubaje,
 pojanaene pōrmandule.
 Ahi armas, anna ruumi,
 lōugas, lihka sinnapoole,
⁵ eest ära, esimene seina,
 tagane, tagumine seina!

Laulnud Ann Volk, 60 a. vana, Peetri kihelkonnas, Esna vallas,
 Öötla külas 1911. a. Ules kirjutanud P. Penna ja V. Rosenstrauch (EUS VIII
 491 (57) ja 613 (143)).

Märkus. Viisi rütmilised variatsioonid 1., 5. ja 6. värsis on esitatud
 valimiku koostaja poolt.

54. ÕUED LÕUENDISED.

Kuusalu.

1- 6. Sii - ep tu - - leb vue - ra - - ai - da,

sii - e vue - ras - ta vä - ge - dä !
 Ei mi - na tun - ne nei - dä vue-ra:
 kas on tul - led Tur - gi - maal-ta,
 vai on saa - ned Sak - sa - maal-ta,
 vai vie - rend Ve - ne ra - ja - ta ?

Pulmatoon (ka kiigetoon).

Siiep tuleb vueraaida,
 siie vuerasta vägedä!
 Ei mina tunne neidä vuera:
 kas on tulled Turgimaalta
 5 vai on saaned Saksamaalta,
 vai vierend Vene rajalta?
 Tule siie, neitsikäne,
 tule siie ja tojuta!
 Siin on oued louendissa,
 10 karja-aiad kangastessa,
 sildad siidirättikussa,
 kadakased karja-aiad,
 tammised taraveräväid,
 aukub kuera raudaammas
 15 läbi raudase verävä,
 laulab kukke kuldaarja
 obedase oue päällä.

Laulnud Elts Junkvist, 78 a. vana, Kuusalu kihelkonnas,
 Kolga vallas, Tammistu külas 1911. a. Üles kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg (EUS VIII 2523 (115) ja 2019 (307)).

55. SIBULAST SILD.

Kadrina.

[1-4. Neit-si-ke-ne, noo-ru-ke-ne,
ä-ra si-na kar-da, ä-ra si-na kur-da,
ä-ra si-na kar-da mei-le tul-les,
et on ū - e - ke mu-da-ne.]

1) var.

2) var. (laulja poolt vähem armastatud).

Neitsikene, noorukene,
ära sina karda, ära sina kurda.
ära sina karda meile tulles,
et on ū - e - ke mudane,
5 karja-aed on auguline —
meil on sõnnid sõtkumassa,
lehmad matsakad magamas.
Eks sina kõnni kõrta mööda,
astu aja äärta mööda,
10 seni kui teen sibulast sillा,
porgandist teen poole silda.

Laulnud Mari Neimann, 67 a. vana, Kadrina kihelkonnas,
Vohnja vallas, Pala külas 1913. a. Üles kirjutanud K. Viljak ja V. Rosenstrauch
(EÜS X 2535 (84) ja 2698/9 (270)).

56. KAS ON MINIA MEELT MÖÖDA?

Rõngu.

1. Kas om mi-ni mee-le - li - ne, kas-ke?

Kas om mini meeeline,
kas'ke,
pojanaene nal'laline?
Kas om tugev tuurvile,
paras viipaaridele?
5 Kui om mini meeeline,
pojanaene nal'laline,
sis ma anna aedavõtme,
sis ma kingi kirstuvõtme.
Kui sa_i ole meeeline,
10 sis vitsakimp su kirstuvõti,
ahjuruup su aedavõti.

Laulnud Linda Kurg Tartu linnas 1909.—1910. a. — Laul pärit Rõngu kihelkonnast, Aakre vallast, Pühaste külast. — Ules kirjutanud P. Kurg (EÜS VII 66 (13) ja 91 (13)).

57. KAS ON MINIA MEELT MÖÖDA?

Häädemeeste.

1. Tul - ge vä1 - ja vaa-ta - mai - e, kas-ke!

Miniat tuues:

Tulge välja vaatamaie,
kaske,
kas on mini meeeline,
pojanaine naljaline!
Vana naine, küta sauna,
5 viime noorik vihtlemaie!

Laulnud Triinu Jürgenson, 64 a. vana, Häädemeeste kihelkonnas, Orajõe vallas, Ikla külas 1909. a. Ules kirjutanud A. Martin ja E. Juhanson (EÜS VI 425 (2) ja 442 (6)).

58. MÖRSJA TUUAKSE LAUA TAHA.

Mäe.

4

1-2. Näi - o - kõ - nõ, noo - rō - kõ - nõ,
 kaaś - ke, kaní - ke, näi - o - kõ - nõ
 noo - rō - kõ - nõ, kaaś - ke, kaní - ke!

3 4

Vei - mé ar - ma au pää - 1e,

kaaś - ke, kaní - ke, vei - mé ar - ma

3 4

au pää - 1e, kaaś - ke, kaní - ke.

4

4. Lää - meks mi' kün - nel - de kü - 1e - 1e,
 kaaś - ke, kaní - ke, lää - me' kün - nel - de
 kü - 1e - 1e, kaaś - ke, kaní - ke.

Näiokõnõ, noorõkõnõ,
 kaas'ke, kan'ke!
 Veime' arma au päälle,
 linnu leeme kaalallõ,
 lääme (_ks mi') künnelde külele,
⁵ veime' vaha var'ole.
 Künnel (õks), küünüdä' ikä,
 vaha, valva' tervütä
 mi õks noorõlõ paarilõ!
 Saas meil armas au päälle,
¹⁰ linnu (_ks) om leeme kaalallõ.
 Tōistõ kirja (jo) kirotegi,
 pandõ (no) tōistõ paprehe —
 lasta_i (imp) tutul tuulduda',
 vahaladval vantsuda' —
¹⁵ panti (_ks) pää palmikohe,
 hius hellä nöörikohe.

Nooriku lavva taadõ viimine. Peigmihe rahvas laul'.

Laulnud Tatjana Orgu, 65 a. vana, ühes kooriga Mäe vallas, Mikitamäe külas 1948. a. Ules kirjutanud A. Garšnek ja E. Päss (TMM ja KKI 5, 465 (25)).

59. ÄRA LÖÖ NOORIKUT!

Tarvastu.

MM ♫ = 216

The musical notation consists of three stanzas of lyrics with corresponding musical scores. The first stanza starts with a treble clef, a key signature of one sharp, and a time signature of 4/8. The second stanza starts with a time signature of 1+4/8. The third stanza starts with a time signature of 3+2/8. The music is written in a single-line staff with various note values and rests. Below each stanza, the lyrics are written in a cursive script.

1-2 Kuu-le nüüd,kul-la pei-u-kei-ne , kaaś-ke ,

kui tun-sid vōt-ta, tun-ne oi-da, kaaś-ke !

5. En-ne lüüvit-sa viis-se , kaaś-ke !
= 6.

[Pruudi kaasitajad laulavad peigmehale:]

Kuule nüüd, kulla peiukeine,
kaaske,

- kui tunsid võtta, tunne oida!
 Ärää sina lüüvä lühidetä
 ei ka pessä peenikestä!
 5 Enne lüü vitsa viisse,
 enne lüü malka maasse,
 enne kui armsa pruudi külgi!

[Peigmehe kaasitajad laulavad pruudile:]

- Kuule nüüd, kulla pruudikeine!
 Kui saava äiä kurjas,
 10 äiä kurjas, ämmä kurjas,
 sis jäää seisma seina ääre,
 sis jäää nuutsma nurga taha,
 seni kui ämmä meelinevvä!
 seni kui ämmä meelinevvä!

[Pruudi kaasitajad õpetavad pruuti omakorda:]

- 15 Kuule viil, kulla pruudike!
 Ärää jäää seisma seina ääre,
 ärää jäää nuutsma nurga taha —
 keri sii kuri kerässe,
 viska kerä mere sissi!
 20 Kerä säält veereb vellesille,
 säält lääb sõna sõsarille,
 täädus lääb säält tädidelle,
 uutamine onudelle.

[Peigmehe kaasitajad laulavad pruudile:]

- Kuule, kulla pruudikeine!
 25 Mis sul viga meile tulla —
 meil on meri alla õue,
 suur jõgi jookseb ukse alla,
 sisse sõitva siidilaeva,
 kaudu käevä kaubalaeva,
 30 Soomest tuleve soolalaeva.
 Meil om ussen uibuaidat,
 vil'lä veeren visnapuidat,
 majat iin marjapuidat.
 Mis meil viga pulma tulla,
 35 aiga kodust ärää olla —
 sigat om süldin, tõene soolan,
 kolmas kuan koke kähen.

Laulnud Uprus (meeslaulik), 60—65 a. vana, Tarvastu kihelkonnas, Suislepa vallas 1929. a. Üles kirjutanud V. Koch ja H. Paukson (ERA III 1, 149 (69) < ERA, Fon. 271-a ja ERA II 21, 237/8 (88)).

60. PEIGMEHE AIDAD.

Karula.

1-2. Ma - ri - kō - ni, sō - sa - ra - kō - ni,
 kas - ke, ka - ni - ke, mis sul vi - ga
 mei - le tul - la, kas - ke, ka - ni - ke !

Esimene paar, peigmehe kaasitajad:

Marikōni, sōsarakōni,
 kas'ke, kanike,
 mis sul viga meile tulla!
 Minu vellel viisi kammert:
 üten tsilgus tsialihu,
 5 tōisen tōrgus tōpraliha,
 kolmaden kuiva kala,
 nelläden nisuvadsa,
 viieden viina-olle.

Teine paar, pruudi kaasitajad kaasitavad vastu:

Mis sa tühjä kitelet ja
 10 asjategi avvustelet,
 et su vellel viisi kammert:
 üts ol'l iiri üpätä,
 tōni kassi karata,
 kolmas rotte roomata,
 15 nelläs ol'l nirke neeldä,
 viieden olli viisu-räti.

Laulnud Kriste Hiiop, 55 a. vana, Ann Ilves, 54 a. vana,
 Ann Jauhka, 39 a. vana, ja Triina Leer, 70 a. vana, Karula
 kihelkonnas, Karula vallas, Väheru mõisas 1909. a. Ules kirjutanud A. Kiiss,
 A. Mõttus ja J. Sossi (EÜS VI 196 (6) ja 224 (11)).

61. MEIE JA TEIE POISID.

Halliste.

Pruudi kaasitajad laulavad:

Oh minu ääda ämmakene,
 kaske!

Kui mina eile teile käisin,
toonamullu teile tullin,
määndes te tare-esine?

⁵ Nigu meil taretagune.
Põrand luuda teil põdesi,
pada vetta pallelja,
ahi alge teil küsisi,
nurmik tuusti teil nurisi.

¹⁰ Langu uue, langu noore!
Taas me laulas tōsipäidi:
Sii-p om näiu, mis om meile,
küll om tüdruk, mis talule —
anum mōst aovalule,

¹⁵ kulbi mōst kuuvalule.
Müüda sōidi Mundi saksa,
ega riidi Riia erra,
ega puulpa Polli erra,
küsitelle, mōistatelle —

²⁰ mōtli päiva paistavat,
mōtli kuu kumavat —
al'lendiv näiu anume,
kuumas näiu kulgivars.

Langu uue, langu noore,
²⁵ varsi vastase omase!

Meantes olli teie velle?
Kui nii siili sammalen,
kui nii konna koltan,
vana päkk variku all.

³⁰ Esi na kävve tiida müüda,
viisu kävve viirta müüda,
kabla katte raavi müüda.

Kui na kävve kerikun
või na astuv alterissa,

³⁵ sääl om viiste vingumine,
pajoviiste paukumine.

Nii-p om velle, mis om näiul!
 Ame om sellän aokirja,
 kuub om sellän kuukirja,
⁴⁰ kübär pään päevakirja —
 kübär mass kümme küläda,
 saabas mass sada taluda,
 veli mass esi Vene riigi.
 Kui na kävve tiida müüda,
⁴⁵ obu om alle kui sii ahju,
 miis om päale päevakirja.
 Kui na lääva kerkuesse
 või na astuv altarisse,
 sääl om saabaste sahina,
⁵⁰ sääl om kangaste kabina.

Laulnud Mari Kallas, 73 a. vana, Rannu kihelkonnas, Valguta vallas 1910. a. — Laul pärit lauliku sünnikohast Halliste kihelkonnast, Abja vallast. — Üles kirjutanud P. Tatz ja J. Sossi (EÜS VII 2720 (43) ja 2700 (26)).

62. NOORIKU VIRKUSEÕPETUS.

Kuusalu.

Öige ruttu.

1-2. Pei - u - ka - ne, pois- si - ka - ne,

ei - le läk - sid kui sie pois-si.

Pulmatoon.

Peiukane, poissikane,
 eile läksid kui sie poissi,
 täna tuled kui isanda,
 tuod emanda tullessani,
⁵ kurikalüöja kõrvassani,
 varduluoja varjussani.

Opi, opi, neitsikene,
 opi ämma kombeelle,
 verkuda kivestamaie,
¹⁰ pullupaelu päästemaie!
 Touse ommikul ülesse,
 pühi tuad, laasi lauad,
 kasi kamberi-edised,
 ari akkena-alused!

¹⁵ Siis sina iale kuulud:
„Ja eit on üpitannud,
kaunis eit on kasvatanud,
viel parem mihele pannud.”

Laulnud Mari Kräämer, 70 a. vana, Kuusalu kihelkonnas,
Könnu vallas, Kasispää külas 1911. a. Üles kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg
(EUS VIII 2541 (201) ja 1648/9 (181)).

63. NOORIKU VIRKUSEÖPETUS.

Kihnu

1-5. Nüüd tu - lob me-de mi - ni - jäas,
nüüdtu - lob me-de mi - ni - jäas,
me-de uō - lob oi - da-jas-sō.
me-de mu - rō mur-da-jas-sō,
me-de uō - lob oi - da-jas-sō,
me-de mu - rō mur-da-jas-sō.
Nüüd piäd uō - lob-ga o - lob - ma,
nüüd piäd mu - rō-ga ma - ga - ma,
nüüd piäd uō - lob-ga o - lob - ma,
nüüd piäd mu - rō-ga ma - ga - ma.]

Teel noorikuga peiumajja hõisatakse ja lauldakse vankril
istudes:

Nüüd tulõb mede minijäs
mede uõlõ oidajassõ,
mede murõ murdajassõ.

5 Nüüd piäd uõlõga olõma,
nüüd piäd murõga magama,
tunnikese tukastuma,
raasukese rammastuma —
tukastu tualävele,
rammastu kaoraéalõ!

10 Olõ aga irku, karga kerge,
tõusõ üles üüdämätä,
karga üles karjumata,
pese silmäd sundimata,
pese käed käskimata!

15 Siis olõ umikul usina,
enne valgõd olõ varane —
lühteril sina lüpsä lehmäd,
kuuvalgõl kurna piimä!

20 Siis mine äiä piälusõlõ,
siis mine ämmä piälusõlõ:
„Oh äiä, äräne äiä,
oh ämmä, äräne ämmä!
Mis tulõb panna tulõlõ
või tulõb kanda katõlussõ?”
25 „Pada tulõb panna tulõlõ,
vesi tulõb kanda katõlussõ.”

Võta siis käde uied pangid,
uied pangid, paksud, lavad,
õbõv'etsad, kultsed küüned,
30 võta siis ämmerid õlalõ,
mine siis kaosta vettä tuõma
külä alta allikasta,
külä külmästa kaosta
peremehe silmi pestä,
35 perenaesõ käsi pestä,
neitside piusi pestä!

Laulnud Liis Alas, 76 a. vana, Kihnu kihelkonnas, Kihnu val-
las, Lemsi külas 1926. a. Üles kirjutanud O. Puurmann ja K. Mihhels
(E 58408(1), TÜ rahvaluule sem. töö nr. 134, lk. 10 ja 40/2).

64. KUULEB KUKETAGI.

Järva-Jaani.

1-2. Äi - u - ke - ne, äm - mi - ke - ne,
ta - pa ä - - ra ku - ke - ke - ne !

Äiukene, ämmikene,
tapa ära kukekene,
lakas laululinnukene!
Küll mina kuulen kuketagi,
5 ärkan ilma ääletagi,
lakas laululinnutagi.

Laulnud Jaan Eisberg Järva-Jaani kihelkonnas, Võhmuta vallas, Keika külas 1909. a. Üles kirjutanud J. Välbe ja V. Rosenstrauch (EUS VI 1330 (a) ja 1598 (11)).

65. VIRK NOORIK.

Peetri.

1-2. Sii - a toon ô - e i - lu - sa,
sii - a toon mar - ja ma - da - la.
8-9. See läeb rin - nu mees - te töö - le,
naer - des nais - te kan - ga - al - la.

Siia toon õe ilusa,
siia toon marja madala,
siia toon neiu noorukese.

Ärge te pange pajasse,
5 ärge kandke katelasse —
pisike panna pajasse,
kasin keeta katelasse.

See läeb rinnu meeste tööle,
naerdes naiste kangaalla,
10 kujub kangast, et kabiseb,
niied käivad niksa-naksa.

See koob küile kuue,
see nopib naule särgi,
oma mehele aurijet.

15 See neidu käinud punale,
madaraida majustanud.
See pole kiitnud kõrtsiteeda —
see on austand annivakka.

Laulnud Pauline Arme, 45 a. vana, Peetri kihelkonnas, Esna vallas, Suure-Kareda külas 1911. a. Üles kirjutanud P. Penna ja V. Rosenstrauch (EÜS VIII 486 (34) ja 586/8 (102)).

Märkus. Viisi rütmilised variatsioonid 1. ja 2. värsis on esitatud valimiku koostaja poolt.

66. ÄRA LÖÖ VAESLAPSI!

Väike-Maarja.

Se - da sa , u - ba , oo - tid , se - da sa , u - ba ,

oo - tid , se - da sa , kä - gu , kō - ne - lid ,

se - da sa , kä - gu , kō - ne - lid , se - da , vir - ka ,

vii - did ae - ga , se - da , vir - ka , vii - did ae - ga .

Noorikule, kes abiellus lese mehega, lauldi peigmehe pulma-liste poolt:

Seda sa, uba, ootid,
seda sa, kägu, kõnelid,
seda, virka, viidid aega —
ootasid naisi surema,
5 mehida lesesta jääma,
ennasta emasta saama,
laste peale päälükusta.

Kui teasid emasta tulla,
astid aukandijasta,
10 sul on kolmi vaestalasta:

üks sünnita sülleje,
teine pista põuejeni,
kolmas katsu kaendelasse!

Siis sind üüeta üvasta,
15 üva eide tüterista,
üva eit sind õpetanud,
kallis toat sind kasvatanud.

Juhtuvad süüd tegema,
ära lõö ühela süüla,

20 ära lõö kahelgi süüla!

Kui teeb, virka, viisi süüda,
siis tee niidist piitsakene,
õlekõrrest varrekene,
miska peksad vaestalasta!

25 Ära vii isale teada,
kanna kõigile külale!
Kutsu kulla kamberisse —
villasalk siis olgu vitsa,
takukoonal teine vitsa!

Laulnud Juula Õun, 81 a. vana, Väike-Maarja kihelkonnas,
Vao vallas, Ärina külas 1915. a. Ules kirjutanud J. Elken (EÜS XII 18 (16)
ja 14 (17)).

67. PETIS PEIU.

Karuse.

sol' Oh si - na pe - tis pei - u - ke - ne,

oh si - na pe - tis pei - u - ke - ne,

ü - hed o - lid lui-sed, tei - sed pui-sed,

ü - hed o - lid lui-sed, tei - sed pui-sed,

kol - man-dad o - lid ki - vi - sed kin-gad,

kol - man-dad o - lid ki - vi - sed kin-gad.

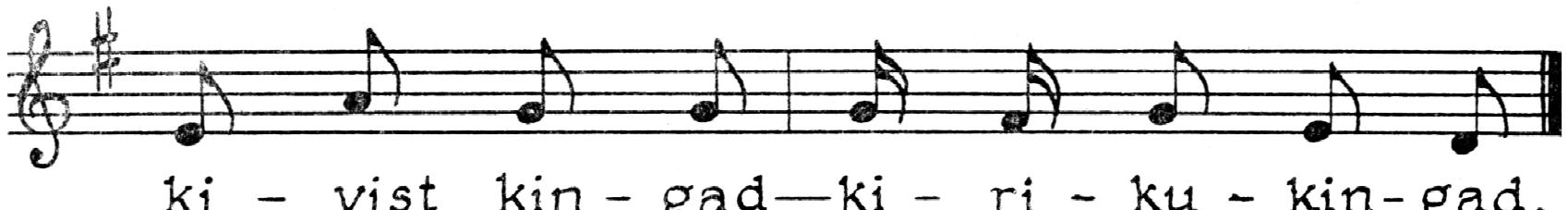
Luu - kin - gad-lus - ti - kin-gad,

luu - kin - gad-lus - ti - kin-gad,

puu - kin - gad-pul - ma - kin-gad,

puu - kin - gad-pul - ma - kin-gad,

ki - vist kin - gad-ki - ri - ku - kin-gad,

Oh sina petis peiukene,
ära petsid äia, ära petsid ämma,
ära petsid pere peene neiu!
Tõutasid tõldas pidada,
5 lubasid kätkis kiigutada,
lubasid teha kolmed kingad:
ühed olid luised, teised puised,
kolmandad olid kivised kingad.
Luukingad — lustikingad,
10 puukingad — pulmakingad,
kivist kingad — kirikukingad.

Laulnud Leenu Aumann, 73 a. vana, Karuse kihelkonnas,
Paatsalu vallas, Lõo külas 1933. a. Üles kirjutanud H. Tampere (ERA III
7, 92/3 (25) < ERA. Fon. 388-b ja ERA II 56, 272/3 (3)).

68. UUED LANGUD.

Urvaste.

1-2. En - ne no mi oī - i suu lan-gu,

kas' - ke, kan' - ke, suu lan - gu,

laa - ne lan - gu, kas' - ke, kan' - ke.

Enne no mi olli suu langu',
kas'ke, kan'ke,
suu langu', laanō langu',
peräst no mi saa umas umatsōs,
ligimätses linnukōsōs.

5 Sedä no mi rōiva rōōgi',
sedä kōriga kōneli' —

seo no talo tantsumista,
higisärgi hiidemistä,
kundsakänga kopsimista.

Kaasitamine.

Laulnud Eeva Põder, 70 a. vana, Urvaaste kihelkonnas, Vabina vallas 1910. a. Üles kirjutanud M. Pehka ja R. Tamm (EÜS VII 881 (40) ja 1082 (122)).

69. OKSAD ÜHTE.

Koeru.

A musical score for a traditional song. The score consists of four staves of music in common time (indicated by '4') with a key signature of one sharp (F#). The first staff starts with a dotted half note followed by a dotted quarter note. The second staff begins with a dotted half note followed by a dotted quarter note. The third staff starts with a dotted half note followed by a dotted quarter note. The fourth staff starts with a dotted half note followed by a dotted quarter note. The lyrics are written below each staff in a cursive script. The first staff has lyrics 'Ra - ja vä1 - jal' and 'kas - vis kas - ke,'. The second staff has lyrics 'mei - e vä1 - jal' and 'kas - vis kuus - ke,'. The third staff has lyrics 'need ok - sad üh - te' and 'u - ju - vad,'. The fourth staff has lyrics 'lad - vad kok - ku lan - ge - vad.'.

Raja väljal kasvis kaske,
meie väljal kasvis kuuske,
need oksad ühte ujuvad,
ladvad kokku langevad,
5 lehed ühte lepitavad.
Ühte kihti ja kahte kihti,
kogemata kolmat kihti.

Laulnud J. Schulz Koeru kihelkonnas, Kapu vallas, Pikevere külas 1909. a. Üles kirjutanud J. Välbe ja V. Rosenstrauch (EUS VI 1321 (73) ja 1494 (199)).

Märkus. Viisi rütmiline variatsioon 3. värsis on esitatud valimiku koostaja poolt.

70. TANUTAMA MINNES.

Muhu.

En - ne see rääs-tas re - pa - ta - gu,
ka - tus sam-malt kas - va - ta - gu,
Kut saad uu - es - ti me - he - le,
teis - ta kor - da noo - ri kuk - si!

[Hommiku, kui noorik on ennast riidesse pannud, minnakse kirstu juurde talle tanu pähe panema. Tanutaja, vana eit, läheb ees, ujulina ja müts (mis enne olid noorikul peas) kepi otsas. Ulualt läbi minnes laulab ta:]

Enne see räästas repatagu,
katus sammalt kasvatagu,
kut saad uesti mehele,
teista korda noorikuksi!

Laulnud Georg Kipper Muhu kihelkonnas, Hellama vallas, Lalli külas 1925.—1927. a. Ules kirjutanud C. Kreek (TMM).

71. PÖLLEPÖLI.

Kuusalu.

[E - lu tiad - sid, mis e - la - sid]

Pulmatoon. Eellõögid on mõnikord pikemad, nii et neid võiks pidada (s. t.

Elu tiadsid, mis elasid,
kasvu tiadsid, mis sina kasvid,
polve tiadsid, mis pidasid —
ei-t tia seda eluda,
5 mis elu ette tulekse —
mihepolv on mekkimata,
kaasapolv on katsumata.

Naised kiitsid pollepolve,
austid tanu-alusta —
10 mina kiidan pärjapolve,
austan pärja-alusta.
Lina tuoneb liia uole,
tanu tuoneb targa miele,
poll tuob polveni mureta.
15 Lina ütleb: „Liigu, liigu!”,
Tanu ütleb: „Talla jalga!”
Polle ütleb: „Tosta polve!”

Laulnud Mai Kravtsov, 67 a. vana, Kuusalu kihelkonnas, Kolga vallas, Tapurla külas 1911. a. Ules kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg (EÜS VIII 2525 (125)).

f) Vakapäeva-laulud. Laulud veimedede jagamisel ja pulmade lõpetamisel.

72. EHK ON EILSE SÖÖMISEGA?

Allegretto.

Põltsamaa.

1-2. Ei - 1e tu - li tü - tar ko - dus-ta,

lä - na tu - len i - se jä - re - 1e,

3-4 Ehk on sel - 1e söö - mi - se - ga,
= 5-6,7-8